

دیرخانه کمیسیون های مشورتی - تخصصی

دیرخانه کمیسیون های مشورتی - تخصصی اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تبریز

صور تجلسه کمیسیون صنایع، انرژی و احداث

رئیس کمیسیون: یونس اکبرپور پایدار	تاریخ جلسہ: ۱۴۰۲/۱۰/۲۴	محل نشست: اتاق بازرگانی تبریز	ساعت شروع: ۸:۳۰	ساعت اختتام: ۱۱:۳۰
--------------------------------------	---------------------------	----------------------------------	-----------------	--------------------

اعضای جلسہ: مطابق لیست پیوستی

دستور جلسہ:

بررسی پیش نویس طرح بورسیه صنعت و تغییر واحدهای درسی بر اساس درخواست صنایع

صورت مذاکرات:

بیان مسئله

در جلسات برگزار شده پیشین با دانشگاه های استان در مورد بورسیه صنعت، صاحبان صنایع از روند تدریس واحدهای درسی رضایت کافی را نداشتند. آنها معتقدند که این واحدها به اندازه کافی کاربردی نیستند و دانشجویان را برای فعالیت های عملی و تحقیقاتی در صنعت آماده نمی کنند. چه بسا دانشجویان پس از دریافت بورسیه صنعت قادر به ارائه عملکرد مثبت نیستند. بر اساس نظرات صاحبان صنایع، واحدهای درسی باید به گونه ای تغییر کند که دانشجویان را با فناوری های جدید و روش های نوین تولید آشنا کند و این دانشجویان قادر به انجام فعالیت های تحقیقاتی در واحدهای R&D صنایع باشند. همچنین، باید فرصت های بیشتری برای فعالیت های عملی و تحقیقاتی دانشجویان در دانشگاه فراهم شود در این صورت، دانشجویان می توانند پس از استفاده از بورسیه صنعت، به سرعت با محیط کار آشنا شده و به عنوان نیروی کار ماهر در صنعت مشغول به کار شوند.

راهکارهای پیشنهادی

در این جلسہ، راهکارهای زیر برای تغییر واحدهای درسی پیشنهاد شد:

- * به روز رسانی محتوای درسی: محتوای درسی باید به گونه ای به روز شود که دانشجویان را با فناوری های جدید و روش های نوین تولید آشنا کند.
- * ایجاد دوره های آموزشی عملی و تحقیقاتی: دوره های آموزشی عملی و تحقیقاتی باید در کنار واحدهای درسی ارائه شود تا دانشجویان فرصت بیشتری برای کسب تجربه عملی داشته باشند.
- * ایجاد ارتباط بین دانشگاه و صنعت: ارتباط بین دانشگاه و صنعت باید تقویت شود تا دانشگاه بتواند از تجربیات صنعت در طراحی و ارائه دروس بهره مند شود.
- * تغییر شیوه نامه بورسیه صنعت: شروط مرتبط با معدل و سایر شروط خاص که حق انتخاب صنایع برای جذب دانشجویان را محدود می نماید لازم به تغییر است.

دیرخانه کمیسیون های مشورتی - تخصصی

موارد مطروحه در جلسه:

یونس اکبرپور پایدار، رئیس کمیسیون صنایع، انرژی و احداث اتاق بازرگانی تبریز: کمیسیون صنایع اتاق بازرگانی تبریز طی جلسات متعدد برگزار شده با دانشگاه های استان قصد دارد تا طرح بورسیه صنعت برای دانشجویان سال دو تحصیلی را اجرایی کند و تفاهم نامه ای در این خصوص امضاء شود تا دانشجویان بر حسب نیاز صنایع به این واحدها پیوندند. در طرح بورسیه صنعت دانشجویانی که به صنایع پیوسته اند بیمه شده و حقوقی مطابق حقوق کارکنان واحدها خواهند داشت. هدف اصلی از این طرح، معرفی تیم متخصص دانشگاهی به صنایع و آماده سازی دانشجویان برای حضور در واحدهای صنعتی است. تمامی دانشگاه های استان در این طرح حضور خواهند داشت و از پتانسیل فنی حرفه ای نیز استفاده خواهد شد. صنایع برای توسعه و پیشرفت خود نیاز به انجام تحقیقات حرفه ای دارند که در این راستا تنها دانشجویان قادرند با حضور همزمان در دانشگاه و یاری گرفتن از اساتید خود صنایع را یاری کنند.

عطاءاله ندیری، مدیر امور فناوری دانشگاه تبریز: اینگونه نخواهد بود که صرفاً بخشی از دانشجویان قادر به استفاده از بورسیه صنعت باشند. مقرر شده اقداماتی انجام گیرد تا تمامی دانشجویان بتوانند از این بورسیه بهره مند شوند. معمولاً رتبه های برتر دانشگاهی تمایل به ادامه تحصیلات آکادمیک و تدریس در دانشگاه دارند. نباید شرط معدل برای جذب دانشجویان وجود داشته باشد. بهتر است تا صنعت دروس پیشنهادی را ارائه دهد. برخی دوره های مهارتی از طرف دانشگاه های بزرگ کشور برگزار می شود که امید داریم همین اتفاق در صنایع استان آذربایجان شرقی نیز اتفاق بیفتد. در حقیقت سرفصل دروس تا ۲۰ واحد از طرف صنعت برای دانشگاه ها تعریف خواهد شد تا دانشگاه ها این سرفصل ها را برای شکل گیری ارتباط بهتر با صنایع تدریس کند.

نصیر نوری، عضو هیئت مدیره خانه معدن استان آذربایجان شرقی: باید به این مورد توجه کرد که آیا دانشجویان با مبالغی که تعیین شده است مایل به فعالیت در واحدهای صنعتی هستند؟ و بحث بعدی باید این باشد که آیا صنایع آماده پرداخت مبلغ تعیین شده به دانشجویان هستند و فرهنگ سازی لازم انجام شده است تا صنایع پس از اتمام بورسیه نیز به ادامه روند فعالیت همان دانشجو در واحد صنعتی مربوطه اجازه دهند؟ واحدهای صنعتی خصوصی، دولتی و خصولتی از لحاظ پرداخت حقوق و مزایا مطابق جدول موجود در شیوه نامه با مشکل مواجه هستند. بخش خصوصی توجیه پذیری به کارگیری دانشجو را بیشتر مد نظر دارد تا با توجه به سرمایه گذاری که برای مهارت آموزی دانشجو صرف می کند بهره لازم را از وی پس از پایان دوره ببرد.

عطاءاله ندیری، مدیر امور فناوری دانشگاه تبریز: سه موضوع در این جلسه بررسی خواهد شد؛ قانون جهش دانش بنیان، بورسیه ها و حمایت های صنعتی و دروس مهارتی. مزیت اصلی کشور ما وجود دانشگاه های فراوان و مراکز علمی گسترده است. هزینه ای که در بخش تحقیق و توسعه انجام می گیرد به قدرت اقتصادی، سیاسی و اجتماعی هر کشوری وابستگی دارد. کشورهایی که در این راستا بالاترین سرمایه گذاری را انجام می دهند توانسته اند در رتبه های صنعتی بالاتری قرار بگیرند. هزینه کرد در R&D دارای دو بخش است؛ یک بخش آن دولتی و بخش دیگر آن خصوصی است. وقتی این هزینه کرد در دو بخش را در ایران کنار هم قرار می دهیم این میزان به ۸/۰ درصد هم نمی رسد. اثرات خروجی علمی دانشگاه ها در جامعه دیده نمی شود زیرا حلقه مفقودی میان صنایع و دانشگاه ها وجود دارد. در آمریکا، حدود ۹۰ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۰ سرمایه گذاری در حوزه R&D در آمریکا اتفاق افتاده که نیمی از آن به بخش خصوصی تعلق داشته و نیمی دیگر به بخش دولتی. این هزینه ها از طریق مشوق های دولتی هزینه می شود. پیرو این موضوع، قانون جهش دانش بنیان در ایران مطرح شد. ایران برای حمایت از بخش های تحقیق و توسعه سقفی برای مبالغ مالیاتی این مورد در نظر نگرفته است. شیوه نامه هزینه کرد قانون جهش دانش بنیان موضوع وسیعی است. ماده ۱۱ و ماده ۱۳ این قانون مرتبط با صنعت،

دیرخانه کمیسیون های مشورتی - تخصصی

معادن و دانشگاه است. ماده ۱۱ این قانون بیان می کند که شرکت های خصوصی و دولتی که در حال پرداخت مالیات هستند می توانند این مالیات را بر اساس آیین نامه بین وزارت عتف و معاونت علمی ریاست جمهوری در راستای تحقیق و توسعه (R&D) هزینه کرده و این هزینه برای صنایع به عنوان هزینه قابل مالیاتی و معافیت مالیاتی در نظر گرفته شود که برای سال های آتی نیز اعمال خواهد شد. برای تاسیس شرکت های ریسک پذیر و یا شرکت های حامی بخش دانش بنیان که دارای صندوق ویژه هستند نیز می توان از این مالیات استفاده کرد.

در رابطه با ماده ۱۳ باید گفت هر قراردادی که شرکت خصوصی یا دولتی، صنعت یا معدن با دانشگاه ببندد دقیقاً مشابه ماده ۱۱ به آن عمل خواهد شد. لذا در این دو ماده ۱۱ و ۱۳ پتانسیل بالقوه بالایی وجود دارد که می تواند بالفعل شود. مهم ترین مورد بحث شیوه نامه برای این هزینه کرد است. بین معاونت ریاست جمهوری و وزارت عتف در آذرماه ۱۴۰۲ این شیوه نامه به صورت تفاهم نامه ای عقد شد و شیوه نامه ای سهل الوصول حاصل شد. بر اساس این شیوه نامه، صنعت و دانشگاه باهم تفاهم نامه ای به امضا رسانده و هزینه خود را در دانشگاه سرمایه گذاری کرده و این سرمایه گذاری به وزارت عتف اعلام می شود. این هزینه پس از تایید به عنوان هزینه قابل قبول مالیاتی در نظر گرفته شده و این شرکت به اندازه ۲ میلیارد معاف از مالیات خواهد بود. مالیاتی که صنایع در حال پرداخت هستند در کل کشور پخش می شود ولی می توان کاری کرد تا این مالیات در استان هزینه شود و برون داد استانی داشته باشد. صنعت مستقیماً می تواند با دانشگاه سرمایه گذاری های مشترک را انجام دهد. اکنون مسیر بسیار شفاف تر شده است و معافیت های مالیاتی با آسانی بیشتری اخذ می شوند. صنایع می توانند با سهم تعیین شده مشخص به صورت تشکلی نیز وارد این بحث شوند.

سلیمان نوروزی، رئیس خانه معدن استان آذربایجان شرقی: مجموعه های صنعتی در سال های گذشته وقتی فعالیت اجتماعی یا ورزشی مشخصی داشتند، با تایید وزارت کار، به اندازه مبلغ هزینه شده از مالیات آنها کم می شد. این موضوع به مالیات بر ارزش افزوده نیز تسری یافت. در مالیات بر ارزش افزوده درصدی عوارض وجود دارد که سال به سال این نرخ افزایش می یابد. باید تا به حال مالیات ارزش افزوده جایگزین مالیات عملکرد می شد. سیاست کلی این بود که مالیات بر ارزش افزوده به تدریج جایگزین مالیات عملکرد شود.

عطاءاله ندیری، مدیر امور فناوری دانشگاه تبریز: تفاهم نامه ها می توانند ۵ ساله یا حتی ۱۰ ساله باشند. در عرض این سال ها هر چقدر صنعت مورد نظر مالیات داشته باشد می توان آن را سرشکن کرد و معافیت مالیاتی را دریافت کند.

یونس اکبرپور پایدار، رئیس کمیسیون صنایع اتاق بازرگانی تبریز: در این تفاهم نامه صنعت حتی اگر ۲ میلیارد در دانشگاه سرمایه گذاری تحقیقاتی کند آن هزینه را مجدداً دریافت خواهد کرد. در واقع از مقدار ارزش افزوده ای که پرداخت کرده است کسری اتفاق خواهد افتاد. این شیوه نامه بسیار سهل الوصول است تا سرمایه گذاری مطمئن تر از طرف صنعت رخ دهد.

نسیر نوری، عضو هیئت مدیره خانه معدن استان آذربایجان شرقی: موردی که مقرر شده بود از ماده ۱۴ قانون معادن عملیاتی شود با شیوه نامه تهیه شده جدید کنسل می شود. زیرا در ماده ۱۴ گفته شده است اگر صنعت قراردادی با دانشگاه ببندد تا ۱۰ درصد آن از محل حقوق دولتی قابل پرداخت خواهد بود و بقیه ۸۰ درصد بر عهده صنایع است. به همین دلیل بخش خصوص مایل به ورود به این حوزه نیست. باید به شیوه نامه های جدید و محتوای آن دقت بسیار کرد.

دیرخانه کمیسیون های مشورتی - تخصصی

توضیح: ((تبصره ۱۰ (الحاقی ۱۳۹۴/۲/۱) قانون معادن که مطابق آن (بهره برداران معادنی که جهت پژوهش های کاربردی به منظور ارتقای بهره وری، فناوری، بهینه سازی مصرف انرژی یا تولید علم در حوزه معدن و فرآوری مواد معدنی با تایید وزارت صنعت، معدن و تجارت اقدام به انعقاد قرارداد با دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی و پژوهشی (دارای دانشجو در مقاطع تحصیلی تکمیلی) می کنند از پرداخت حقوق دولتی معادن تا ده درصد (۱۰٪) و حداکثر پنجاه میلیارد ریال در هر سال معاف می باشند))

تبصره ۵ (اصلاحی ۱۳۹۴/۲/۱) ماده ۱۴ قانون معادن نیز حمایت مشابهی را از معادن بعمل آورده با این تفاوت که در تبصره ۱۰ این ماده، الزام قرارداد با دانشگاه وجود دارد اما در تبصره ۵، الزام قرارداد با دانشگاه وجود ندارد و واحد معدنی هم خود می تواند انجام دهد و ظرفیت مالی این ماده دو برابر تبصره ۱۰ می باشد.

متن تبصره ۵ ماده ۱۴ قانون معادن به این شکل می باشد که بهره برداران معادنی که در جهت بهره برداری بهینه و صیانت از ذخایر معدنی، ارتقاء بهره وری و تحقیق و توسعه و اکتشاف و حفظ محیط زیست در معدن مربوط اقدام نمایند، با تایید شورای عالی معادن از پرداخت حداکثر تا بیست درصد (۲۰٪) حقوق دولتی معاف می باشند.

دانشگاه ها می توانند با تعریف پروژه های پژوهشی و با انجام پژوهش های کاربردی جهت برآورده شدن هدف قانونگذار، از ظرفیت تبصره های ۵ و ۱۰ ماده ۱۴ قانون معادن بهره مند شوند.

عطاءاله ندیری، مدیر امور فناوری دانشگاه تبریز: این شیوه نامه از طریق شورای عالی معادن تهیه شد و یک مشکل بزرگی که اتفاق افتاد نگاه دولتی بر این شیوه نامه بود تا حمایتی. از طرف دانشگاه ها نامه ای جهت چانه زنی به وزارت صمت برای پیگیری موضوع ارسال شده است که تا به حال پاسخی دریافت نکرده ایم. شورای عالی معادن باید دید خود را نسبت به این موضوع تغییر دهد. سعی داریم تا اختیارات در دست شورای معادن استان قرار بگیرد. ما دنبال این هستیم که بخش دولتی بیشتر در رابطه با صنایع بخش خصوصی توجیه شود.

این شیوه نامه جمع بندی نظرات تمامی دانشگاه های استان است. سعی کرده ایم مواردی را که برای صنایع دردسرساز است را حذف کنیم. یکی از دغدغه ها حمایت و جذب دانشجویان است. در این شیوه نامه جدید، صنعت صرفاً دانشجو را حمایت کرده و به او امکاناتی مشابه امکانات سایر پرسنل می دهد. سبقه خوب صنعتی برای دانشجو ثبت می شود و دانشجو نیازی به تعهد به صنایع ندارد و بالعکس. دو موضوع اساسی از این شیوه نامه حذف شده اند: یکی موضوع جذب دانشجو از طرف وزارت عتف برای صنعت است و مورد دیگر تعهد صنعت و دانشجو برای اشتغال دانشجو در صنعت پس از اتمام بورسیه صنعت است. پس از اتمام تحصیلات دانشجو شاید صنعت تمایل به ادامه همکاری با دانشجو نداشته باشد.

سلیمان نوروزی، رئیس خانه معدن استان آذربایجان شرقی: در شیوه نامه های بورسیه صنعت تمامی هزینه ها به عهده صنعت است و تنها هزینه ای که دانشگاه در آن مشارکت می کند غذا و خوابگاه به دانشجو است که این هزینه در قیاس با هزینه های صنعت برای دانشجو بسیار پایین است. گاهی دانشجو حتی به هنگام فعالیت در واحد صنعتی خسارت وارد می کند و یا فرمول های صنایع را متوجه می شود و تعهدی به صنایع ندارد. همچنین دانشجو باید مشمول قانون کار باشد و شیوه نامه ها نمی توانند خلاف این را ذکر کنند زیرا باید احتمالات رخ دادن سوانح برای دانشجویان در هنگام فعالیت در واحدهای صنعتی را نیز در نظر گرفت.

افراد توانایی های مختلفی دارند گاهی صنایع حاضرند برای دانشجویان نخبه مبالغ بالای حقوق در نظر بگیرند. این مورد نیز باید در نظر گرفته شود. بیشتر صنایع در صورتی که دانشجو به آن واحد تعهد ماندن در آن محل را پس از اتمام بورسیه صنعت ندهد پذیرای بورسیه صنعت نخواهند بود. در حال حاضر صنایع به طور مداوم در حال امتیاز دادن به کارکنان خود هستند. صنایع به شدت با مشکل

دیرخانه کمیسیون های مشورتی - تخصصی

نیروی انسانی مواجه هستند. صنعت برای هر موردی به دنبال توجیه اقتصادی است زیرا بر خلاف دانشگاهها بودجه‌اش را خودش تامین می‌کند.

یونس اکبریور پایدار، رئیس کمیسیون صنایع، انرژی و احداث اتاق بازرگانی تبریز: به ازای ساعت حضور آن دانشجو در واحد صنعتی باید دانشجو را بیمه کرد و هرچه ساعات کاری او در آن واحد صنعتی بیشتر باشد بیمه پرداختی از طرف واحد صنعتی نیز بیشتر خواهد بود. دانشجویان باید حداقل ۴ سال به صنعت تعهد کار دهند تا هزینه‌هایی که به صنعت طی بورسیه تحمیل می‌شود جبران شود. باید در نظر گرفت که شاید برخی از کارفرماها از جدول حقوقی ذکر شده در شیوه‌نامه فعلی سوء استفاده کنند. به این موارد باید دقت شود.

عطاءاله ندیری، مدیر امور فناوری دانشگاه تبریز: علت اینکه حلقه ارتباط بین دانشگاهها و صنعت تا به حال شکل نگرفته است این است که سطح مهاجرت به اساتید دانشگاه رسیده است. صنعت نباید به این دید به جریان بورسیه صنعتی نگاه کند که چون در حال یاری رساندن مالی به دانشجویان است باید منافعی پس از آن نیز حفظ شود. یک دوره کارشناسی چندین میلیون یا حتی میلیارد هزینه‌بر است. در واقع هم دانشگاه و هم صنعت هزینه می‌کنند.

علی یوسفی، مجری طرح جامع و ملی مهارت‌افزایی و توانمندسازی دانشجویان، دانش‌آموزان و کارکنان بنگاه‌های صنعتی (بین سه وزارتخانه صمت، عتف و آموزش و پرورش): صنایع بهتر است طرح بورسیه صنعت را از سنین پایین دانشجویان آغاز کنند و منتظر دریافت مدرک کارشناسی آنها نباشند. در جهت حمایت از جوانان با موافقت آموزش و پرورش مقرر شده است تا این امر در سنین دبیرستان انجام بگیرد و دیدی وسیع به آنها از صنایع در سن ۱۸ سالگی داده شود. گپ بزرگی میان فارغ‌التحصیلان آموزش و پرورش و صنایع هست. بحران فعلی کشور کمبود نیروی کار کارآمد است. یکی از اهداف اصلی باید ایجاد اشتغال برای جوانان و سپس کارآمد نمودن همین نیروها باشد. باید در دروس تحصیلی دانش‌آموزان، مهارت‌آموزی در اولویت آموزش و پرورش قرار بگیرد. برای مهارت‌های صنعتی بهتر است نمره نیز در نظر گرفته شود تا دانش‌آموزان برای اخذ معدل مناسب تلاش خود را برای یادگیری دروس عملی نیز نشان دهند. جایگزینی دروس عملی به جای تئوری نیاز به اعمال تغییر در سرفصل‌های فعلی دارد. در این طرح در ۶ سال اول تحصیلی از مشاوران بزرگ کشور کمک گرفته می‌شود. در این طرح مسیر پرورش تا دوره دکتری طراحی شده است. اول تا سوم، استعدادیابی اتفاق می‌افتد و در سطوح چهارم تا ششم، صنایع و مشاغل به دانش‌آموزان آموزش داده می‌شود و دانش‌آموزان، شناختی جامع راجع به صنایع خواهند یافت. در پایان سال ششم چند پیشنهاد به دانش‌آموزان داده می‌شود و آنها را با استفاده از روال طراحی شده در ۶ سال راهنمایی می‌کنیم. خوبی این طرح این است که صنعت می‌تواند از همین دانش‌آموزان در سال‌های ابتدایی دانشگاه به عنوان تکنسین استفاده کند.

در ابتدا وارد صنعت شده و محتوای ویدیویی از آن صنعت برای دانش‌آموزان ساخته می‌شود و برای هر درس دانشگاهی یک ویدیو به همراه ارزیابی در نظر گرفته می‌شود. برای مثال ویدیویی از ترمودینامیک در نیروگاه تهیه می‌شود. موارد آموزش داده شده در ویدیو طی حضور فیزیکی در صنایع به صورت عملی آموزش داده می‌شوند. در این ویدیو همچنین صنایع می‌توانند واحدهای خود را به مردم و دانشجویان معرفی کنند. در این طرح بزرگترین مزیت، مدیریت دانش است.

دیرخانه کمیسیون های مشورتی - تخصصی

نصیر نوری، عضو هیئت مدیره خانه معدن استان آذربایجان شرقی: یک تحقیق بنیادی در رابطه با اینکه چرا امروز نسل جوان ما حاضر به انجام کار یدی در صنایع نیست؛ انجام نگرفته است. نیاز است تا تمام واحدهای تولیدی با نوسازی ماشین آلات کار یدی مشکل را به دستگاه بسپارند. اگر این موضوع رفع نشود تمام مهارت آموزی ها نیز با مشکل مواجه خواهند شد.

عاشور اکبری، از اداره کل آموزش و پرورش استان آذربایجان شرقی: در آموزش و پرورش استان آذربایجان شرقی، ۵۴ هزار نفر در مقطع متوسطه در حال تحصیل هستند که نیمی از آن در شاخه کاردانش بوده و رشته های مختلفی تحت تدریس است. ۴ هزار نفر در بخش کشاورزی، ۲۳ هزار نفر صنعت و ۱۷ هزار نفر بخش خدمات و حدود ۱۰ هزار نفر در حوزه هنر در حال تحصیلند و رویکرد استان، توسعه بخش کشاورزی است. از دوره ابتدایی آموزش و پرورش با همکاری معاونت علمی ریاست جمهوری، برای شناسایی استعدادها طرحی به نام طرح شهاب (شناسایی هدایت استعدادها برتر) را ارائه کردند. در حال حاضر هدایت تحصیلی از پایه نهم انجام می گیرد. در انتخاب رشته ۴۲ درصد از پایه نهم در بخش کار و دانش و شاخه فنی حرفه ای حضور یافته اند. قبلاً در دوره متوسطه اول، با سازمان فنی حرفه ای و وزارت کار طرحی با عنوان ایران مهارت اجرایی شد که موفق نبود. در این طرح پس از گذراندن دوره ویژه به دانش آموزان گواهی استاندارد نیز داده می شد. در حال حاضر کدینگ، هوش مصنوعی و اقتصاد دیجیتال در کل کشور به دانش آموزان آموزش داده می شود. پیشنهاد ما این است که ظرفیت ها در استان شناسایی شود و هنرستان ها در جوار کارخانجات ایجاد شود. این امر مزیت بزرگی را برای استان به همراه خواهد داشت. هنرستان جوار کارخانه مناسب ترین راهکار به پیشنهاد آموزش و پرورش است.

جلال شبیری، معاون پژوهشی دانشگاه تبریز: رویکرد فعلی وزارت علوم و دانشگاه تبریز بسیار متفاوت تر از تجربه های سال های پیشین است و دستخوش تغییرات بنیادین شده است که خود را در طی زمان و سال های آتی نشان خواهند داد.

علی یوسفی، مجری طرح جامع و ملی مهارت افزایی و توانمندسازی دانشجویان، دانش آموزان و کارکنان بنگاه های صنعتی (بین سه وزارتخانه صمت، عتف و آموزش و پرورش): مشکل اصلی ما در شاخه نظری است. باید چاره ای برای شاخه نظری اندیشید تا مانع احساس سرخوردگی در این فارغ التحصیلان شد. برخی از دانش آموزانی که مایل به پیشرفت تحصیلی در سال های آتی هستند به دلیل موانع موجود بر سر راه دانش آموزان کار و دانش و فنی حرفه ای، تمایل به ادامه تحصیلات خود به طور نظری داشته و مایل به شرکت در این دوره های عملی نیستند. همچنین باید گفت تعداد هنرستان های سطح کشور پاسخگوی تعداد متقاضیان نیست. آموزش باید سریعاً مبتنی بر تکنولوژی و فناوری اطلاعات شود تا با صنعت مطابقت داشته باشد. ویدئوهای تهیه شده نیز باید به طور مداوم به روزرسانی شوند.

فرشته سپهری، از شرکت پارس ساختار: بخش بندی های لازم و رودمپ طراحی شده در اختیار دانش آموزان قرار نمی گیرد. این دانش آموزان اطلاعی از مسیر پیشرفت تحصیلی خود ندارند. بهتر است که این رودمپ توسط آموزش و پرورش کشور طراحی شود و با مشخص کردن هدف ویژه در اختیار دانش آموزان و اولیای آنها قرار بگیرد.

دیرخانه کمیسیون های مشورتی - تخصصی

یونس اکبرپور پایدار، رئیس کمیسیون صنایع، انرژی و احداث اتاق بازرگانی تبریز: هدف اصلی صنایع در حال حاضر حضور دانشجویان در حوزه تحقیق و توسعه است. این پل باید ایجاد شود تا دانشجویان به صنایع در روند توسعه یاری رسانند. صنایع قصد به کارگیری دانشجویان به عنوان کارگر یدی را ندارند.

مصوبات جلسه :

متن مصوبه

ردیف

۱
مقرر گردید با توجه به ایرادات مطروحه از طرف صاحبان صنایع در جلسه، پیش نویس بورسیه صنعت تهیه شده از طرف دانشگاه تبریز، مجدداً بازنویسی شود.
(ایرادات مطروحه از طرف صاحبان صنایع به پیش نویس عبارت است از: عدم پوشش ریسک های موجود در پیش نویس که در صورت تصویب، این ریسک ها به صنایع، تحمیل خواهد شد از جمله : منطبق نبودن پرداخت ها با قانون کار، الزام به جذب دائمی دانشجو در واحد صنعتی، لزوم پوشش ریسک در صورت بروز حوادث ایمنی کار برای دانشجو، لزوم پیش بینی نحوه جبران خسارت در صورت وارد آوردن خسارت توسط دانشجو به واحد تولیدی و لزوم پیش بینی ساز و کاری جهت حفظ اسرار صنعت (فرمولاسیون، نقشه های صنعتی و ...) توسط دانشجو و پیش بینی نحوه اقدام قضایی در صورت بروز جرم توسط دانشجو در این خصوص و ...).